

فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال ۲۹، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۳، شماره پیاپی ۱۱۳

A. Zarrabi

J. Alizadeh asl

A. Rahimi

R. Babanasab

E-mail:aszarrabi@yahoo.com

اصغر ضوابی، استاد گروه جغرافیای شهری، دانشگاه اصفهان

جبار علیزاده اصل، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه اصفهان

علیرضا رحیمی، کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه اصفهان

رسول بابانسب، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه اصفهان

شماره مقاله: ۹۵۱

پذیرش: ۹۲/۸/۸

وصول:

تحلیل فضایی و اولویت‌بندی شهرستان‌های آذربایجان غربی به منظور توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات و کاهش شکاف دیجیتال

چکیده

در عصر حاضر فناوری اطلاعات و ارتباطات با غلبه بر محدودیت‌های زمانی و مکانی، به عنوان محور و کلید توسعه پایدار و مهم‌ترین معیار توسعه یافتگی، سیمای جهان و الگوهای زندگی را دست خوش تغییر کرده و در واقع هم علت و هم معلول توسعه به شمار می‌رود. شناخت و بهره‌گیری صحیح از فرصت‌های جدیدی که این پارادایم حاکم بر توسعه، به عنوان نیرومندترین ابزار توانمندسازی و برابر سازی در زمینه توسعه پایدار، برای پیشبرد اهداف اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ... برای شکل بخشیدن به عصر آینده ارایه می‌دهد، مستلزم آگاهی و همراهی با این موج انقلابی است؛ زیرا اندکی غفلت فرصت‌ها را به دیگران خواهد سپرد. در این میان، رفع شکاف دیجیتال میان مناطق و اطمینان از دسترسی عمومی و یکسان واحدهای جغرافیایی برای توسعه یکپارچه و همگون آنها در درازمدت و ایجاد عدالت فضایی و جغرافیایی، باید به عنوان یکی از مهم‌ترین اولویت‌های برنامه‌ریزی در زمینه توسعه ICT قرار گیرد. بدین منظور، در این پژوهش با استفاده از مدل تاپسیس و آزمون‌های آماری، توسعه یافتگی شهرستان‌های آذربایجان غربی از نظر شاخص‌های فناوری ارتباطات و اطلاعات در سال ۱۳۸۷ مورد سنجش، رتبه‌بندی و سطح‌بندی قرار گرفتند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که در مجموع شهرستان‌های آذربایجان غربی از نظر شاخص‌های ICT با سطح توسعه یافتگی فاصله دارند و از نظر توسعه یافتگی ICT میان آنها عدم تعادل و ناهمگونی و به عبارت دیگر «شکاف دیجیتال» وجود دارد؛ تا جایی که شهرستان ارومیه به عنوان رتبه اول از نظر توسعه یافتگی ICT نسبت به شهرستان چالدران به عنوان رتبه آخر، دو نیم برابر توسعه یافته‌تر است. همچنین، توسعه یافتگی شهرستان‌های آذربایجان غربی از نظر ICT، با میزان جمعیت و بخصوص جمعیت شهری آنها ارتباط مستقیم بالایی دارد. به منظور حذف و یا کاهش شکاف دیجیتال و ایجاد تعادل در زمینه توسعه در درازمدت، شهرستان‌های آذربایجان غربی برای توسعه ICT اولویت‌بندی شده‌اند و پیشنهادهایی برای بهبود وضعیت موجود فناوری اطلاعات و ارتباطات در استان ارایه شده است.

واژه‌های کلیدی: فناوری اطلاعات و ارتباطات، توسعه، شکاف دیجیتال، شهرستان‌های آذربایجان غربی، مدل تاپسیس

مقدمه

امروزه انقلاب مشابه انقلاب صنعتی به وقوع پیوسته، که جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زندگی بشری را تحت الشعاع قرار داده است (کشتگری و شاهوران، ۱۳۸۶: ۱). فناوری اطلاعات و ارتباطات^۱ در سراسر جهان رشد و گسترش بی سابقه‌ای در کشورهای مختلف داشته و همچنان با سرعت چشم‌گیری در حال توسعه است و در واقع می‌توان گفت، گوی سبقت را از سایر فناوری‌ها در توسعه و پیشرفت ریوده (صالحی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۰۸) و جزء اجتناب ناپذیر جهان معاصر شده است (Yusuf and Onasanya, 2004) که با تبدیل شدن به یکی از پایه‌های اساسی جوامع مدرن در مدت زمانی خیلی کوتاه (Patro, 2002: 8) به عنوان یکی از فناوری‌های نوین نقش مهمی در توسعه جوامع داشته؛ به گونه‌ای که عملاً تمامی ابعاد زندگی انسان‌ها را در بر گرفته و متأثر ساخته است و جزء جدایی ناپذیر ابعاد توسعه یک کشور شده، تا جایی که آن را زیر بنای توسعه و عمدت ترین محور تحول و توسعه در جهان می‌دانند. از طرف دیگر، نابرابری و عدم تعادل منطقه‌ای و توزیع نامتعادل خدمات و امکانات به صورت نامناسب و شاخصه مهم و ویژگی باز کشورهای جهان سوم و ایران است. در نتیجه این سیاست‌ها، تعداد محدودی از مناطق نقش کلیدی داشته و سایر مناطق، حاشیه‌ای عمل می‌نمایند (مؤمنی و صابر، ۱۳۸۹: ۱۶۱).

در زمینه فناوری ارتباطات و اطلاعات نیز تمرکز امکانات و خدمات ICT در بعضی مناطق و محرومیت بعضی مناطق دیگر، باعث ایجاد شکاف دیجیتال^۲ میان مناطق گردیده و با توجه به اینکه روند مسایل جهان حاکی از آن است که فناوری اطلاعات و ارتباطات، نقشی بنیادین و زیربنایی را در توسعه، پیشرفت و ارتقای کیفیت زندگی مردم در جوامع امروز و آینده ایفا می‌کند (وارثی و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۸) این شکاف دیجیتال سبب توسعه نامتوازن و نابرابر مناطق خواهد شد. لذا، بررسی وضعیت فناوری اطلاعات و ارتباطات و شکاف دیجیتال موجود میان مناطق جغرافیایی کشور و اتخاذ سیاست‌های مناسب در راستای توزیع متعادل و عادلانه امکانات و خدمات ICT میان مناطق و تلاش در جهت رفع و یا حداقل کاهش شکاف دیجیتال باید از اولویت‌های مهم توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشور و در رأس برنامه ریزی منطقه‌ای امروز قرار گیرد.

استان آذربایجان غربی به عنوان یکی از مناطق جغرافیایی ایران به لحاظ برخورداری از شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات وضعیت چندان مطلوبی در بین استان‌های کشور ندارد؛ به طوری که از لحاظ شاخص‌هایی نظیر ضریب نفوذ اینترنت، تلفن همراه، رایانه، کاربران استفاده کننده از بانکداری اینترنتی، آموزش اینترنتی و خدمات دولت الکترونیک و همواره در بین استان‌های آخر قرار گرفته است. گذشته از این، به نظر می‌رسد که همین امکانات و خدمات ICT موجود در استان نیز میان مناطق و شهرستان‌های آن به طور یکسانی توزیع نشده و برخی از شهرستان‌ها، بخصوص شهرستان‌های پر جمعیت‌تر و شهرنشین‌تر؛ در این زمینه از برخی دیگر برخوردارتر به نظر می‌آیند. بنابراین، جا دارد ضمن تأکید بر برنامه ریزی به منظور توسعه امکانات و خدمات ICT در این استان، با شناسایی شکاف دیجیتال موجود میان شهرستان‌ها، سیاست‌ها و راهبردهایی را برای برقراری عدالت فضایی میان آنها تدوین و اعمال کرد. در این پژوهش، با استفاده از

¹ - Information and Communication Technology

2 - Digital Divide

شاخص‌های قابل مقایسه موجود، وضعیت فناوری اطلاعات و ارتباطات در شهرستان‌های استان آذربایجان غربی با هدف ارایه راهکارهایی برای توسعه متوازن و متعادل ICT در این استان بررسی می‌شود.

اقبال ویژه‌ای به موضوع فناوری اطلاعات و ارتباطات و کاربرد آن در زمینه‌های متعدد در سطح بین‌المللی صورت گرفته است. در ایران نیز دغدغه به کارگیری این فناوری چندین سال است که به وجود آمده و برنامه‌هایی تیز برای اشاعه آن تدوین شده است و باید برای نظرارت بر این بخش و به کارگیری بهتر فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی به منظور دستیابی به اهداف توسعه همه جانبه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور اقدامات جدی‌تری صورت گیرد. اما با توجه به نقش پیشرو فاوا در دست‌یابی به جنبه‌های گونان اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و ... توسعه، هرگونه اقدامی در این بخش باید بر اساس شناخت وضعیت موجود امکانات و خدمات ICT در مناطق و درجهت کاهش عدم تعادل و نابرابری و حذف یا کاهش شکاف دیجیتال میان مناطق صورت گیرد تا در دراز مدت سبب ناهمگونی در توسعه یافتنگی مناطق نگردد. هدف اصلی این پژوهش شناخت و تحلیل وضعیت شاخص‌های ICT و شکاف دیجیتال در میان شهرستان‌های آذربایجان غربی و رتبه‌بندی و سطح‌بندی آنها بر اساس توسعه یافتنگی ICT است تا بتوان بر اساس آن به اولویت‌بندی شهرستان‌ها به منظور اتخاذ سیاست‌های مناسب در راستای توسعه هدفمند ICT و حذف یا کاهش شکاف دیجیتال پرداخت.

از زمان ظهور و توسعه فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطاتی، پژوهشگران خارجی و داخلی بسیار زیادی به مطالعه پیرامون آن پرداخته و تأثیر آن را بر جنبه‌های مختلف زندگی و توسعه مورد بررسی قرار داده‌اند که مجالی برای ذکر نتایج همه آنها نیست و تنها به عنوان نمونه می‌توان به مطالعات مطلق و بهروزیان (۱۳۸۸)، حضرتی لیلان و خدیوی (۱۳۸۹)، تقوایی و همکاران (۱۳۸۹)، حاتمی‌نسب و همکاران (۱۳۹۰)، سیف‌الدینی و همکاران (۱۳۹۱) راجع به ICT در شهرها و شهر الکترونیک، مطالعات صیدایی و همکاران (۱۳۸۹)، آیت و اعظمیان (۱۳۹۰)، لنگرودی و همکاران (۱۳۸۹)، فتحی (۱۳۸۹)، یعقوبی (۱۳۸۹) پیرامون ICT در روستاهای روسیه و روستای الکترونیک، عصاری‌آرانی و آقایی خوندابی (۱۳۸۷)، ترابی و حاجی حسنی (۱۳۸۸)، معمارزاد و دیزجی (۱۳۸۹) پیرامون فاوا و اقتصاد، مطالعات پورفوج و همکاران (۱۳۸۷)، پروانه و همکاران (۱۳۸۹) پیرامون استفاده از فاوا در گردشگری و گردشگری الکترونیک، مطالعات نجارزاده و همکاران (۱۳۸۶)، شاه‌محمدی و همکاران (۱۳۸۹)، خانلی‌پور و اجارگاه و آقابابایی (۱۳۹۰) راجع به فاوا و دانش انتظامی، مطالعات فلکی و همکاران (۱۳۸۷)، قاسمی و همکاران (۱۳۹۰)، نیک‌نامی (۱۳۸۸) در خصوص ICT و کشاورزی، مطالعات مؤتمنی و همکاران (۱۳۸۸) راجع به ICT و هویت، مطالعات محمودزاده و اسدی (۱۳۸۶) و رسولی‌نژاد و نوری (۱۳۸۸) راجع به ICT و نیروی کار و اشتغال، مطالعات حج فروش و اورنگی (۱۳۸۳)، تقوایی و اکبری (۱۳۸۹) پیرامون فاوا و عرصه‌های علمی، آموزشی و پژوهشی، مطالعه افشاری و شیبانی (۱۳۸۳) راجع به ICT و جنسیت، مطالعه منتظر قائم (۱۳۸۱) راجع به حکومت الکترونیکی و دمکراسی دیجیتالی، مطالعه بهاری و همکاران (۱۳۸۹) راجع به ICT و مدیریت فرهنگی و ... اشاره کرد که در همه موارد مذکور اثرهای مثبت و سازنده ICT نتیجه گرفته شده است. در بعضی مطالعات یاد شده به مسئله نابرابری در برخورداری از فاوا و شکاف دیجیتال و اثرهای آن به طور پراکنده اشاراتی شده است، اما موضوع توزیع فضایی شاخص‌های فاوا میان واحدهای جغرافیایی مختلف (کشورها،

استان‌ها، شهرستان‌ها، شهرها و روستاهای و ...) و شکاف دیجیتالی به ویژه از نوع جغرافیایی مسئله‌ای است که در داخل کشور کمتر به طور مستقل به آن پرداخته شده است که در این زمینه می‌توان موارد زیر را نام برد: شیرمحمدی و شامی (۱۳۸۲) در مقاله‌ای با عنوان ارائه برنامه‌ای جهت کاهش شکاف دیجیتال میان مناطق شهری و روستایی ایران، ضمن تعریف واژه شکاف دیجیتالی، به بیان انواع علل پدید آمدن آن پرداخته و در ادامه با بررسی نقش ICT روستایی برنامه‌ای پنج مرحله‌ای برای کاهش شکاف دیجیتالی میان مناطق شهری و روستایی کشور ارائه نموده است. حنیفی و همکاران (۱۳۸۶) به شکل موردنی به بررسی شکاف دیجیتالی در شهرهای الکترونیک ایران پرداخته و دریافتند که در بین استان‌ها و شهرهای مختلف کشور (سطح کلان) و در بین مناطق مختلف یک شهر (سطح خرد) تفاوت‌ها و شکاف دیجیتالی عمیقی وجود دارد. زنگی‌آبادی و علی حسینی (۱۳۸۷) به تحلیل فضایی فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشورهای جهان پرداخته و بیان می‌کنند که توزیع جهانی استفاده از اینترنت و رایانه شخصی در کشورهای جهان نرمال نیست و در صد بالای آن متعلق به چند کشور آمریکای شمالی، اروپایی و آقیانوسیه است. نوری (۱۳۸۹) با تحلیل شکاف دیجیتالی جغرافیایی بین ۵۷ کشور عضو کنفرانس اسلامی به این نتیجه رسیده است که تنها تعداد محدودی از کشورها توانسته فاصله خود با کشورهای پیشرفت‌های را در شاخص توسعه دیجیتالی محدود کنند و بیشتر کشورهای اسلامی در این زمینه وضعیت نامناسبی دارند. در این زمینه ایران در جایگاه ۱۰۵ جهان، ۲۲ کشورهای اسلامی و ۱۱ خاورمیانه قرار گرفته است. بهاری و همکاران (۱۳۸۹) با بررسی نقش فاوا در بهبود مدیریت فرهنگی معتقدند که استفاده از فاوا در بهبود مدیریت خدمات فرهنگی، افزایش بهره‌وری مدیران فرهنگی در راستای مشتری محوری، کاهش هزینه‌ها و افزایش سرعت ارایه خدمات و محصولات فرهنگی مؤثر است. اذانی و همکاران (۱۳۹۱) شاخص‌های فاوا را در سطح شهرستان‌های استان اصفهان مورد مطالعه و مقایسه قرار داده، و به این نتیجه رسیده‌اند که میان شهرستان‌های این استان شکاف دیجیتال وجود دارد و شهرستان‌های با جمعیت بیشتر از وضعیت مطلوبتری از نظر شاخص‌های فاوا برخوردارند. شاهیوندی و همکاران (۱۳۹۱) با ارزیابی نحوه توزیع فضایی شاخص‌های فاوا در مناطق چهارده گانه شهرداری اصفهان به این نتیجه رسیده‌اند که شهرداری‌های مناطق مختلف از نظر برخورداری از شاخص مذکور به صورت یکسان نیستند و اختلاف زیادی در نوع و نحوه توزیع این شاخص‌ها وجود دارد.

داده‌ها و روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های کاربردی- توسعه‌ای، روش گردآوری اطلاعات ترکیبی از روش‌های استنادی، کتابخانه‌ای، اینترنتی و پرسشنامه‌ای (برای وزن‌دهی) و روش بررسی آن توصیفی- تحلیلی است که در آن از مدل‌های کمی نظیر تکنیک تاپسیس^۱، مدل ضربی پراکندگی، همبستگی پیرسون، تکنیک‌های طبقه‌بندی جدایش طبیعی و فاصله برابر و تکنیک وزن‌دهی رتبه‌ای و نرم‌افزارهایی نظیر سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و نرم‌افزار آماری SPSS برای تحلیل و نمایش اطلاعات و نتایج استفاده شده است.

این پژوهش بر اساس فرضیات زیر به انجام رسیده است:

¹ - TOPSIS

- شهرستان‌های استان آذربایجان غربی از لحاظ شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، با سطح توسعه‌یافته‌گی فاصله دارند.
- میان شهرستان‌های استان آذربایجان غربی از لحاظ توسعه‌یافته‌گی فناوری اطلاعات و ارتباطات، ناهمگونی و عدم تعادل - به تعبیری دیگر شکاف دیجیتال وجود دارد.
- بین میزان جمعیت شهرستان‌های استان آذربایجان غربی و توسعه‌یافته‌گی آنها در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات رابطه مستقیم وجود دارد؛ به عبارتی دیگر، شهرستان‌های با جمعیت بیشتر، از توسعه‌یافته‌گی بیشتری در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات برخوردارند.
- بین میزان شهرنشینی شهرستان‌های استان آذربایجان غربی و توسعه‌یافته‌گی آنها در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات رابطه مستقیم وجود دارد؛ به عبارتی دیگر، شهرستان‌هایی که درصد شهرنشینی بیشتری دارند، از توسعه‌یافته‌گی بیشتری در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات برخوردارند.

متغیرها و شاخص‌های پژوهش

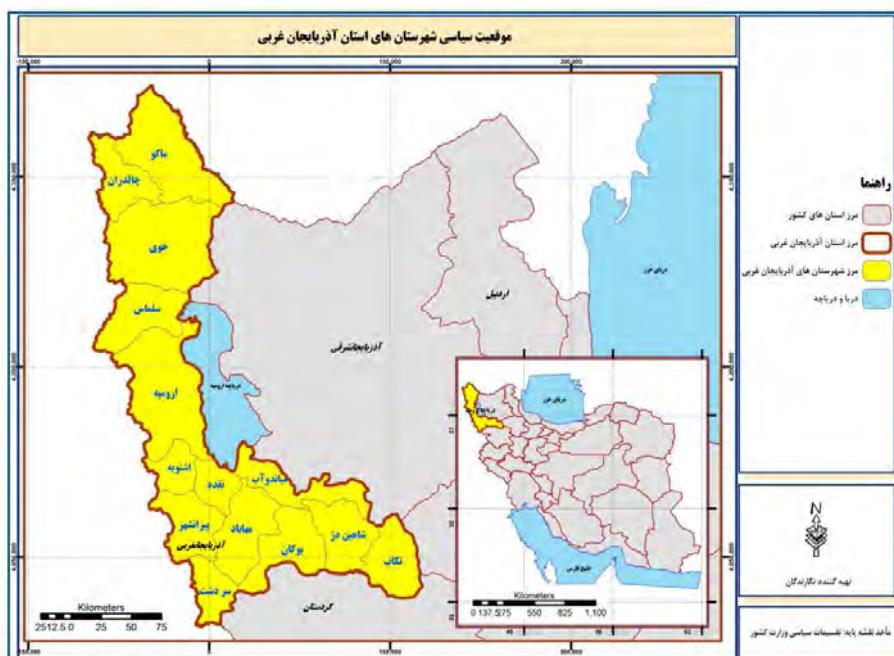
در مراجع مختلف شاخص‌های متفاوتی برای بیان میزان توسعه‌یافته‌گی جوامع در عرصه فناوری اطلاعات ارایه شده است. بدیهی است چنانچه امکان اندازه‌گیری همه سنجه‌ها (نشان‌گرها) ممکن باشد، می‌توان به نتایج کاملی از تحلیل وضعیت فناوری اطلاعات در جوامع دست یافت؛ لیکن این مهم مستلزم صرف وقت و هزینه بسیار زیادی است و استفاده از همه شاخص‌ها به علت در دسترس نبودن یا ناقص بودن، عدم تطابق زمانی یا مکانی و ... عملاً ممکن نیست. از این‌رو، سعی می‌شود تا حد امکان از حداکثر شاخص‌های در دسترس و قابل تهیه از منابع معتبر استفاده شود که در مجموع شاخص‌های به دست آمده شهرستان‌های استان آذربایجان غربی به قرار زیر می‌باشند:

- ۱- ضریب نفوذ تلفن ثابت در خانوارهای شهرستان (X1)؛ ۲- ضریب نفوذ تلفن ثابت در خانوارهای شهری شهرستان (X2)؛ ۳- ضریب نفوذ تلفن ثابت در خانوارهای روستایی شهرستان (X3)؛ ۴- نسبت تلفن ثابت منصوبه به جمعیت شهرستان (X4)؛ ۵- نسبت تلفن ثابت مشغول به کار مشترکین به جمعیت شهرستان (X5)؛ ۶- نسبت مشترکین تلفن همراه به کل جمعیت شهرستان (X6)؛ ۷- نسبت خانوارهای دارای رایانه در شهرستان (X7)؛ ۸- نسبت خانوارهای دارای رایانه در شهر (X8)؛ ۹- نسبت خانوارهای دارای رایانه در روستا (X9)؛ ۱۰- نسبت خانوارهای دارای رایانه همراه با استفاده یکی از اعضای خانوار از اینترنت به کل خانوارهای دارای رایانه در شهرستان (X10)؛ ۱۱- نسبت خانوارهای دارای رایانه همراه با استفاده یکی از اعضای خانوار از اینترنت به کل خانوارهای شهری شهرستان (X11)؛ ۱۲- نسبت خانوارهای شهری دارای رایانه همراه با استفاده یکی از اعضای خانوار از اینترنت به کل خانوارهای رایانه در شهرستان (X12)؛ ۱۳- نسبت خانوارهای شهری دارای رایانه همراه با استفاده یکی از اعضای خانوار از اینترنت به کل خانوارهای شهری شهرستان (X13)؛ ۱۴- نسبت خانوارهای روستایی روستایی رایانه همراه با استفاده یکی از اعضای خانوار از اینترنت به کل خانوارهای روستایی رایانه در شهرستان (X14)؛ ۱۵- نسبت خانوارهای روستایی روستایی دارای رایانه همراه با استفاده یکی از اعضای خانوار از اینترنت به کل خانوارهای روستایی شهرستان (X15)؛ ۱۶- درصد نقاط روستایی دارای ارتباط تلفنی (X16)؛ ۱۷- نسبت تلفن همگانی مشغول به کار شهری به ازای هر ۱۰ هزار نفر جمعیت شهری (X17)؛

۱۸- نسبت تلفن مشغول به کار راه دور به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت شهرستان (X18)؛ ۱۹- نسبت تلفن مشغول به کار GSM به ازای هر ۱۰ هزار نفر جمعیت شهرستان (X19)؛ ۲۰- درصد روستاهای دارای دفاتر ICT روستایی (X20)؛ ۲۱- نسبت دفاتر ICT روستایی به ازای هر ۱۰ هزار نفر جمعیت روستایی (X21).

قلمرو پژوهش

استان آذربایجان غربی با وسعت ۳۷۴۱۲ کیلومتر مربع در شمال غربی ایران واقع شده (سالنامه استان آذربایجان غربی، ۱۳۸۸: ۳۳)؛ که براساس آمار سال ۱۳۸۵ دارای ۱۴ شهرستان بوده است و شهر ارومیه مرکز این استان می‌باشد. شکل (۱) موقعیت شهرستان‌های استان آذربایجان غربی را نشان می‌دهد.

شکل (۱) موقعیت شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

مبانی نظری فناوری اطلاعات و ارتباطات

همگرایی بین کامپیوتر و ارتباطات، فناوری اطلاعات و ارتباطات را شکل می‌دهد که با گستردگی امروز خود در بین مجامع عصر حاضر جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است. فناوری اطلاعات و ارتباطات، شاخه‌ای از فناوری است که با استفاده از سخت‌افزار، نرم‌افزار، شبکه‌افزار، فعالیت بر داده‌ها و پردازش آنها را در زمینه‌های دستیابی، ذخیره سازی، تبادل و کنترل امکان‌پذیر می‌سازد (فتحیان، ۱۳۸۵: ۷۱). این فناوری‌ها شامل کامپیوتر، اینترنت، رادیو، تلویزیون، تلفن وغیره است (Kisla et al, 2009: 502). اتحادیه جهانی فناوری اطلاعات و خدمات، ترکیب صنایع نرم‌افزاری ماشین‌های اداری، تجهیزات فرآیندسازی داده‌ها، تجهیزات ارتباطی داده‌ها و خدمات و ساخت‌افزار را فناوری

اطلاعات تعریف نموده است. همچنین، در اسناد این مؤسسه، فناوری اطلاعات و ارتباطات را مجموعه مفهوم فناوری اطلاعات با تجهیزات ارتباطی و خدماتی تعریف کرده است (محمودزاده و رزاقی، ۱۳۸۷: ۲).

فناوری اطلاعات و ارتباطات مجموعه‌ای است مشکل از سخت افزار، نرم افزار و فکر افزار، که گردش اطلاعات را میسر ساخته و بهره برداری از آن را فراهم می‌سازد. به طور خلاصه، ماده اولیه این فناوری، اطلاعات (ماده خام ذهنی)، موتور محرکه آن کامپیوتر و محصول نهایی آن تجربی است که محدود به موقعیت مکانی نمی‌باشد و تأثیر مخرب زیست محیطی ندارد (سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷: ۷).

مفهوم شکاف دیجیتال، ابعاد و پیامدها

شکاف دیجیتالی که به شکاف موجود بین کسانی که آمادگی دسترسی به فناوری ارتباطی و اطلاعاتی را دارند و آنها که فاقد چنین دسترسی یا مهارت‌هایی هستند، اطلاق می‌شود (خنجری عالم و کیانی، ۱۳۸۶: ۵)، اولین بار در سال ۱۹۹۸ از طرف دپارتمان تجاری آمریکا عنوان شده است (Kubicek, 2002). شکاف دیجیتالی توسط انجمن کتابخانه‌های آمریکا چنین تعریف شده است: شکاف دیجیتالی به معنی تفاوت در دسترسی به اطلاعات، شبکه اینترنت و سایر تکنولوژی‌های مرتبط بر اساس طبقات اجتماعی افراد، جنسیت، موقعیت جغرافیایی، توانایی اقتصادی، دانش و امکان استفاده از اطلاعات است (یزدان‌پناه و مستأجران، ۱۳۸۷: ۱۰۰). شکاف دیجیتالی بازتابی از چشم انداز زیربنای فناوری موجود و توزیع ثروت است (نوری، ۱۳۸۹: ۳) و دارای ابعاد گوناگون اقتصادی، اجتماعی و فیزیکی است و هر کدام از این ابعاد به طور مؤثری بر دسترسی شهر و ندان به ICT و ابزارهای وابسته به آن تأثیرگذار است (حنیفی و همکاران، ۱۳۸۶: ۸).

شکاف فناوری و شکاف دانایی باعث شده که یک بخش از جهان به سرعت به پیش برود و بخش دیگر عقب بماند (معمارژاد و دیزجی، ۱۳۸۹: ۱۸۴)، بنابراین، کشورها با این تهدید مواجه هستند که اگر شکاف دیجیتالی در حال رشد در داخل کشور و یا میان کشور خود با سایر کشورها را شناسایی نکنند، دچار عقب‌ماندگی شوند (حنیزاده و همکاران، ۱۳۸۶: ۲۲). حال با توجه به دغدغه گسترش شکاف دیجیتالی در جهان، اکثر کشورها تلاش فزاینده‌ای انجام داده‌اند تا به وسیله این فناوری‌ها بتوانند وضعیت و موقعیت اجتماعی خود را بهبود بخشنند. بخش دولتی مهم‌ترین نقش را در از میان بردن شکاف دیجیتال در سطح ملی بر عهده دارد (ریاحی وفا و هدایتی، ۱۳۸۵: ۴) بررسی شکاف دیجیتالی نیازمند در نظر گرفتن بسیاری از فاکتورهای اجتماعی و اقتصادی است و باید با برنامه‌ریزی مناسب و سرمایه‌گذاری، شکاف دیجیتالی موجود کاهش یابد.

فناوری اطلاعات و ارتباطات و توسعه

دسترسی به توسعه ملی و منطقه‌ای آرمان بزرگ هر ملتی است و تحقق این مهم مستلزم آن است که برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران با شناخت دقیق از وضعیت کشور و منطقه، بهترین الگوها را برای تعیین مسیر توسعه انتخاب کنند (پورمحمدی و زالی، ۱۳۸۸: ۳۳). طی قرن‌ها پارادایم‌های حاکم برای دستیابی به توسعه دستخوش تغییرات زیادی شده‌اند. فناوری اطلاعات پارادیم جدیدی است که به عنوان بزرگترین انقلاب تکنولوژیک بعد از انقلاب صنعتی

مطرح شده است (تقوایی و اکبری، ۱۳۸۹: ۲۰). فاوا هم ابزار توسعه محسوب می‌شود و هم در هدف گذاری توسعه و تعیین سطح توسعه یافنگی مطلوب دخیل خواهد بود (لشکر بلوکی و احمدی، ۱۳۸۶: ۴).

امروزه، فناوری اطلاعات یکی از مهم‌ترین ابزارهای استراتژیک در مدیریت و اداره صحیح مجموعه‌های انسانی است (البدوی و قبانچی، ۱۳۸۶: ۸۳). گسترش پذیری بی‌نهایت و دامنه وسیع کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات بخصوص اینترنت به عنوان بخشی از آن، باعث شده که امروزه کلمه الکترونیک با بسیاری از کلمات دیگر ترکیب شده و لغات جدیدی را در فرهنگ‌ها ساخته که هر روزه بر تعداد آنها افزوده می‌گردد (شاه محمدی، ۱۳۸۶: ۱) که لغات و ترکیباتی همچون: دولت الکترونیک^۱، شهر الکترونیک^۲، روستای الکترونیک^۳، اقتصاد الکترونیک، تجارت الکترونیک^۴، بانکداری الکترونیک، کسب و کار الکترونیک^۵، آموزش الکترونیک^۶، گردشگری الکترونیکی^۷، بهداشت الکترونیک و پزشکی از راه دور، محیط زیست الکترونیک، کشاورزی الکترونیک، علم الکترونیک، استراتژی الکترونیکی^۸، دموکراسی الکترونیکی^۹، رأی گیری الکترونیکی، بازی‌های رایانه‌ای^{۱۰}، پلیس الکترونیک و حتی جنگ الکترونیک و نیز جرایم سایبر و غیره از مظاهر و مشتقات آن به شمار می‌روند.

یافته‌های پژوهش

رتبه‌بندی و سطح‌بندی شهرستان‌های آذربایجان غربی از نظر شاخص‌های ICT و اولویت‌بندی آنها به منظور توسعه

برای تعیین سطح توسعه شهرستان‌های استان آذربایجان غربی از نظر شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات و مقایسه و رتبه‌بندی آنها از این منظر، از الگوریتم تاپسیس استفاده شده است. بدین منظور، با تشکیل ماتریس اولیه شاخص‌ها، استانداردسازی آن، اعمال وزن شاخص‌ها و طی سایر مراحل تکنیک تاپسیس، امتیاز نهایی هر شهرستان محاسبه و در نهایت، با منظم کردن آنها به ترتیب نزولی (از بالاترین به کمترین مقدار) براساس ضریب به دست آمده رتبه هر شهرستان از لحاظ توسعه یافنگی فناوری اطلاعات و ارتباطات بر اساس شاخص‌های بررسی شده به دست آمده است، در این راستا $CI_i^+ = 1$ نشان‌دهنده بالاترین رتبه و $CI_i^+ = 0$ نیز نشان‌دهنده کمترین رتبه است^{۱۱} (طاهرخانی، ۱۳۸۶: ۶۶).

¹ - E-Government

² - E-City

³ - E-Village

⁴ - E-commerce

⁵ - E-business

⁶ - E-learning

⁷ - E-Tourism

⁸ - E-Strategy

⁹ - E-Democracy

¹⁰ - E-Games

۱۱- برای کاستن از حجم مقاله از ارایه فرایند عملیاتی کردن تکنیک تاپسیس در متن مقاله خودداری و در پیوست مقاله ارایه شده است.

جدول ۱) امتیاز نهایی و رتبه توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های آذربایجان غربی در شاخص‌های ICT

ردیف	امتیاز	شهرستان
۱	۰/۷۰۵۵۹۰۹۱۸	ارومیه
۲	۰/۵۸۱۹۹۸۹۹۹	مهاباد
۳	۰/۵۱۵۴۴۸۸۵۳	بوکان
۴	۰/۵۱۶۸۲۵۰۲۵	خوی
۵	۰/۵۰۴۱۷۲۸۶۸	نقده
۶	۰/۴۴۰۱۲۷۷۲۷	میاندوآب
۷	۰/۴۳۳۵۶۴۲۴۴	سلماش
۸	۰/۳۴۶۹۷۸۰۴۷	تکاب
۹	۰/۳۵۱۰۰۴۳۹	سردشت
۱۰	۰/۳۳۴۴۳۸۱۶۱	پیاپی شهر
۱۱	۰/۳۰۹۶۵۷۷۴۶	شاهین دز
۱۲	۰/۳۰۶۵۱۵۲۰۸	هاکو
۱۳	۰/۲۹۷۹۴۷۷۴۶۲	اشنویه
۱۴	۰/۲۹۲۷۳۵۳۱۵	چالدران

منبع: محاسبات نگارندگان با استفاده از تکنیک تاپسیس؛ ۱۳۹۰

براساس تحلیل‌های انجام شده، شهرستان ارومیه (مرکز استان) با ضریب توسعه بالای ۰/۷۰ بیشترین میزان توسعه‌یافته‌گی در بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات را در بین شهرستان‌های استان آذربایجان غربی به دست آورده و رتبه اول را به خود اختصاص داده است و شهرستان‌های مهاباد، بوکان، خوی و نقده نیز با داشتن ضریب توسعه‌ای بین ۰/۵ و ۰/۶، بعد از شهرستان ارومیه به ترتیب رتبه‌های دوم تا پنجم را از این نظر دارا هستند. می‌توان گفت با توجه به روند داده‌های به دست آمده، اختلاف میزان توسعه شهرستان اول (ارومیه) و دوم (مهاباد) رقم قابل توجهی است، به عبارت دیگر، شکاف دیجیتال موجود میان مرکز استان و توسعه‌یافته‌ترین شهرستان استان از نظر ICT (به جز ارومیه) به طور نسبی بالاست.

شهرستان‌های چالدران و اشنویه نیز با داشتن ضریب توسعه‌ای کمتر از میزان ۰/۳ به ترتیب دو رتبه آخر توسعه در بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات را دارا هستند. این در حالی است که شکاف دیجیتال میان شهرستان دارای رتبه اول (ارومیه، مرکز استان) و شهرستان دارای رتبه آخر (چالدران) بیش از ۰/۴ است.^۱ به عبارت دیگر، از لحاظ شاخص‌های ICT شهرستان رتبه اول نسبت به شهرستان آخر حدود دو و نیم برابر توسعه‌یافته‌تر است. با توجه به این که در دنیا امروز - همان طور که در مباحث نظری ذکر شد - فناوری اطلاعات و ارتباطات محور توسعه قرار گرفته است و با توجه به این شکاف دیجیتال چشم‌گیر، لازم است که برای توسعه بخش ICT، شهرستان‌های محروم‌تر (از نظر ICT) در اولویت قرار گیرند تا میان شهرستان‌ها تعادل ایجاد گردد و عدالت فضایی و جغرافیایی نیز برقرار گردد. بنابراین، سطح بندی شهرستان‌ها از لحاظ توسعه‌یافته‌گی از نظر ICT حائز اهمیت می‌گردد؛ چرا که با معکوس کردن این سطح‌بندی، خود به خود اولویت‌بندی شهرستان‌ها به منظور توسعه نیز به دست می‌آید. بدین منظور، با اضافه کردن داده‌های مربوط به ضریب توسعه شهرستان‌ها به لایه نقشه‌ای آنها، با استفاده از قابلیت‌های سیستم اطلاعات جغرافیایی و مشخصاً تکنیک-

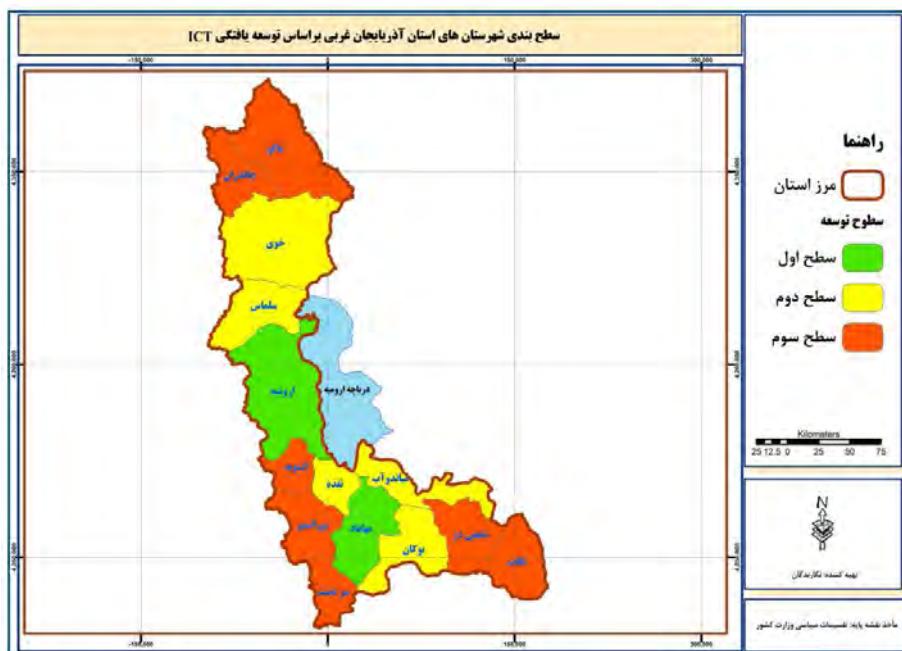
۱- هنگام مطالعه این ارقام به یادآوری این نکته که نتیجه تکنیک تاپسیس همواره عددی بین صفر و یک است، ضروری است.

های طبقه‌بندی موجود در نرم افزار ArcMap^۱ شهرستان‌های استان آذربایجان غربی از نظر توسعه‌یافتنگی در بخش ICT در سه طبقه به سطح‌بندی شدند (جدول ۲ و شکل ۲) و معکوس طبقات ارایه شده به عنوان اولویت‌بندی برای توسعه ارایه گردید (جدول ۲).

جدول ۲) سطح‌بندی و اولویت‌بندی توسعه شهرستان‌های آذربایجان غربی در بخش ICT

سطح توسعه	نام شهرستان	میانگین ضریب توسعه	اولویت برای توسعه
سطح اول	ارومیه- مهاباد	۰/۶۴۴	اولویت سوم
سطح دوم	بوکان- خوی- نقدة- میاندوآب- سلماس	۰/۴۸۶	اولویت دوم
سطح سوم	تکاب- سوادشت- پیرانشهر- شاهین‌دز- ماکو- اشنویه- چالدران	۰/۳۱۹	اولویت اول

بدین ترتیب، شهرستان‌های رتبه اول و دوم (ارومیه و مهاباد) با میانگین توسعه‌یافتنگی ۰/۶۴۴ در سطح اول توسعه‌یافتنگی قرار دارند و بنابراین، برای کاهش شکاف دیجیتال در استان در اولویت آخر قرار می‌گیرند، در حالی که هفت شهرستان دارای رتبه آخر با میانگین ضریب توسعه ۰/۳۱۹ در سطح آخر توسعه‌یافتنگی و اولویت اول برای توسعه واقع می‌شوند. پنج شهرستان باقیمانده نیز با دارا بودن ضریب توسعه ۰/۴۸۶ در سطح میانی توسعه‌یافتنگی و همچنین اولویت میانی به منظور توسعه در بخش ICT قرار دارند.

شکل ۲) سطح‌بندی شهرستان‌های آذربایجان غربی بر اساس توسعه‌یافتنگی ICT با استفاده

۱- این تکیک‌ها شامل تکیک طبقه‌بندی فاصله برابر (Equal Interval) و شکست (جداش) طبیعی (Natural Breaks) بوده است که در این پژوهش نتایج یکسانی به دست داده‌اند.

از الگوریتم TOPSIS و تکنیک‌های طبقه بندی GIS

بررسی فرضیه‌ها

فرضیه اول: شهرستان‌های استان آذربایجان غربی از لحاظ شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، با سطح توسعه‌یافته‌گی فاصله دارند.

برای آزمون این فرضیه از مقایسه نتایج تکنیک تاپسیس (جدول ۱) با تقسیم‌بندی‌های رایج و استاندارد بین‌المللی در رابطه با سطح توسعه‌یافته‌گی استفاده می‌شود. برنامه توسعه سازمان ملل، سطح توسعه انسانی ۰/۸ و بالاتر (۰/۸ تا ۱) را توسعه‌یافته، سطح واقع در فاصله ۰/۵ و ۰/۷۹۹، را دارای توسعه متوسط (نیمه توسعه‌یافته) و پایین‌تر از ۰/۵ (۰/۴۹۹ تا ۰/۵) را توسعه‌یافته، سطح واقع در فاصله ۰/۵ و ۰/۷۹۹، را دارای توسعه متوسط (نیمه توسعه‌یافته) و پایین‌تر از ۰/۵ (۰/۴۹۹ تا ۰/۵) را به عنوان محروم قلمداد می‌کند (United Nations, 2005: 212). از آنجایی که بالاترین سطح توسعه‌یافته‌گی در زمینه ICT در شهرستان‌های استان آذربایجان غربی ۰/۷۰۶ (متعلق به شهرستان ارومیه) است، هیچ شهرستانی در طبقه توسعه‌یافته قرار نمی‌گیرد و ۵ شهرستان (ارومیه، مهاباد، بوکان، خوی و نقدة) در طبقه نیمه توسعه‌یافته و سایر شهرستان‌ها در طبقه محروم قرار می‌گیرند، بنابراین، فرضیه مورد نظر تأیید می‌شود.

فرضیه دوم: میان شهرستان‌های استان آذربایجان غربی از لحاظ توسعه‌یافته فناوری اطلاعات و ارتباطات، ناهمگونی و عدم تعادل وجود دارد.

جهت بررسی این فرضیه از مدل ضریب پراکندگی^۱ استفاده می‌شود. در این مدل، هرچه مقدار ضریب پراکندگی (CV) بالاتر باشد، نشان دهنده نابرابری بیشتر در بین مناطق مختلف است. مقدار CV توسعه‌یافته‌گی ICT شهرستان‌های استان آذربایجان غربی ۰/۳ به دست آمده است که دال بر وجود نابرابری در زمینه توسعه‌یافته‌گی ICT در شهرستان‌ها (که می‌توان به نوعی از آن به عنوان شکاف دیجیتال در استان تعبیر نمود) و تأیید فرضیه مورد بحث است؛ هرچند که مقدار نابرابری خیلی زیاد نیست.

فرضیه سوم: بین میزان جمعیت شهرستان‌های استان آذربایجان غربی و توسعه‌یافته‌گی آنها در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات رابطه مستقیم وجود دارد.

برای بررسی این فرضیه از میزان جمعیت شهرستان‌ها و توسعه‌یافته‌گی آنها در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات همبستگی پیرسون گرفته شده است (جدول ۳) که مقدار آن در سطح اطمینان بالای ۹۹ درصد، ۰/۷۹۲ به دست آمد که رقم قابل توجهی است. بر این اساس، می‌توان گفت که توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌ها در بخش ICT با میزان جمعیت آنها ارتباط مستقیم داشته و شهرستان‌های با جمعیت بیشتر از توسعه‌یافته‌گی بیشتری در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات برخوردارند، لذا فرضیه مورد بررسی تأیید می‌گردد.

جدول ۳) همبستگی بین میزان جمعیت و توسعه‌یافته‌گی ICT شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

نمودار	نمودار	نمودار	نمودار	نمودار
نمودار	نمودار	نمودار	نمودار	نمودار

۱- رک: حکمت‌نیا، حسن و میرنجمف موسوی (۱۳۸۵)، کاربرد مدل در جغرافیا با تأکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناجهای، انتشارات علم نوین، صص ۲۶۱-۲۶۲.

۰/۰۱	۰/۷۹۲	۰/۰۱	پرسون
------	-------	------	-------

فرضیه چهارم: بین میزان شهرنشینی شهرستان‌های استان آذربایجان غربی و توسعه‌یافتنگی آنها در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات رابطه مستقیم وجود دارد.

این فرضیه نیز به وسیله ضریب همبستگی پرسون آزمون شد (جدول ۴) که در سطح اطمینان بالای ۹۹ درصد، همبستگی بسیار بالای ۰/۸۲۵ به دست آمده است که بر اساس آن می‌توان نتیجه گرفت شهرستان‌هایی که درصد شهرنشینی بیشتری دارند، از توسعه‌یافتنگی بیشتری در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات برخوردارند؛ لذا فرضیه مورد نظر مبنی بر «ارتباط مستقیم توسعه‌یافتنگی شهرستان‌های استان آذربایجان غربی در بخش ICT با میزان شهرنشینی آنها»، تأیید می‌شود.

جدول ۴) همبستگی بین میزان شهرنشینی و توسعه‌یافتنگی ICT شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

نوع همبستگی	مورد نظر	سطح معناداری همبستگی	میزان معناداری	سطح
پرسون	۰/۰۱	۰/۸۲۵	۰/۰۰۰۲۸۱	

نتیجه‌گیری

امروزه فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان محور و زیربنای توسعه، هم علت و هم معلول توسعه‌یافتنگی محسوب می‌شود. به عبارت دیگر، امروزه در یک قلمرو جغرافیایی، بخش‌ها و واحدهایی که از زیر ساخت‌ها، امکانات و خدمات ICT بیشتری بهره‌مند هستند، هم توسعه‌یافته‌تر از سایر بخش‌ها و واحدها محسوب می‌شوند، و هم به دلیل نقش بنیادی و کلیدی فناوری اطلاعات و ارتباطات در زمینه دستیابی به اطلاعات و ملزومات توسعه، زودتر و بیشتر از سایر مناطق توسعه پیدا می‌کنند. بنابراین، نابرابری و شکاف دیجیتال میان مناطق و واحدهایی جغرافیایی، توسعه نامتعادل و ناموزون آنها را سبب می‌شود. لذا، شناخت و بررسی وضعیت بخش‌ها و واحدهای یک قلمرو جغرافیایی از نظر شاخص‌های ICT برای کاهش فاصله و شکاف دیجیتال میان آنها و توسعه نامتعادل و همگون مناطق و ایجاد عدالت فضایی و جغرافیایی ضروری است. در این راستا، در پژوهش حاضر با استفاده از ۲۱ شاخص و بهره‌گیری از مدل‌ها و نرم‌افزارهایی، همچون: مدل تاپسیس، ضریب پراکندگی، مدل وزن‌دهی رتبه‌ای، تکنیک‌های طبقه‌بندی GIS، نرم‌افزار آماری SPSS و ضریب همبستگی پرسون، به بررسی وضعیت امکانات و خدمات ICT میان شهرستان‌های آذربایجان غربی پرداخته شده که از نتایج آن به طور خلاصه و موردی می‌توان موارد زیر را نام برد:

- شهرستان‌های آذربایجان غربی از نظر فناوری اطلاعات و ارتباطات توسعه‌یافته قلمداد نمی‌شوند؛ پنج شهرستان ارومیه، مهاباد، بوکان، خوی و نقده در طبقه نیمه توسعه‌یافته و سایر شهرستان‌ها در طبقه محروم قرار دارند.
- میان شهرستان‌های استان آذربایجان غربی شکاف دیجیتال وجود دارد؛ به طوری که شهرستان ارومیه (به عنوان رتبه اول توسعه‌یافتنگی) نسبت به شهرستان چالدران (به عنوان رتبه آخر) حدود دو و نیم برابر توسعه‌یافته‌تر است.
- توسعه‌یافتنگی شهرستان‌های آذربایجان غربی در زمینه ICT با جمعیت آنها ارتباط مستقیمی دارد؛ به طوری که شهرستان‌های با جمعیت بیشتر، از توسعه‌یافتنگی بیشتری در زمینه فناوری اطلاعات و ارتباطات برخوردارند.

- توسعه یافگی شهرستان‌های آذربایجان غربی در زمینه ICT ارتباط مستقیم بسیار بالایی با درصد شهرنشینی آن‌ها دارد. به عبارت دیگر، بیشتر امکانات و خدمات ICT در شهرستان‌هایی متمرکز است که شهرنشینی بیشتری دارند.

پیشنهادات و راهکارها:

با توجه به شکاف دیجیتال موجود میان شهرستان‌های استان، در وهله اول عمدت ترین تأکید این پژوهش بر اتخاذ و اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های مناسب در راستای کاهش شکاف دیجیتال میان شهرستان‌ها مبتنی است که در این زمینه یک اولویت‌بندی زمانی و مکانی از شهرستان‌ها به شرح زیر پیشنهاد می‌گردد:

- برنامه زمانی کوتاه مدت باید شهرستان‌های واقع در سطح آخر توسعه ICT را در اولویت قرار دهد که به ترتیب شامل هفت شهرستان چالدران، اشنویه، ماکو، شاهین‌دژ، پیرانشهر، سردشت و تکاب هستند.

- شهرستان‌های بوکان، خوی، نقد، میان‌دوآب و سلماس که در سطح دوم توسعه قرار دارند، در اولویت دوم توسعه نیز قرار می‌گیرند و مشمول برنامه‌های میان مدت توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌شوند.

- دو شهرستان ارومیه و مهاباد را که دارای وضع بالنسبة بهتری نسبت به سایر شهرستان‌ها در زمینه توسعه ICT هستند در نهایت، برای بهبود وضعیت فناوری اطلاعات و ارتباطات در میان شهرستان‌های استان و برای اینکه ICT بتواند نقش مؤثری در زمینه توسعه آنها ایفا کند، راهکارهایی به شرح زیر - البته با تأکید خاص بر مناطق و جمعیت روستایی - عرضه می‌گردد:

- آموزش سواد الکترونیکی شهروندان، روستاییان و دیگر سکونت‌گاه‌های انسانی به منظور به کارگیری این مهم در زندگی؛

- دسترسی آسان به زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات (کامپیوتر، اینترنت، پست بانک، دفاتر پیشخوان دولت و مراکز ICT و کافینت‌ها و غیره)؛

- ایجاد یک مدل (چارچوب) برای استراتژی ملی توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

- ایجاد آگاهی لازم در سطوح متفاوت جامعه درخصوص پتانسیل‌ها و مزایای متعدد فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

- ایجاد و توسعه زیرساخت مخابراتی (بدون وجود یک زیرساخت ارتباطی مناسب، امکان استفاده اندکی از دستاوردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات وجود خواهد داشت)؛

- امکان دستیابی عموم شهروندان جامعه به زیرساخت ارتباطی و استفاده از مزایای فناوری اطلاعات و ارتباطات توسعه منابع انسانی (بدون وجود افراد آموزش دیده و ماهر، امکان استفاده از فرصت‌ها و مزایای ارائه شده توسط فناوری اطلاعات و ارتباطات، وجود نخواهد داشت)؛

- ایجاد و توسعه محیط مناسب برای فعالیت‌های تجاری و اقتصادی (سرمایه گذاری تجاری، ایجاد استانداردهای فنی، پرداخت الکترونیکی)؛

- ایجاد و توسعه محتوای مناسب با زبان ملی هر کشور؛

- ایجاد، توسعه و حمایت از صنایع مرتبط با فناوری اطلاعات و ارتباطات (امکانات سخت افزاری، نرم افزاری، شبکه، مخابراتی).

منابع

- ۱- اذانی، مهری، رحیمی، علیرضا، کهزادی، اسفندیار و شهریاری، ذبیح‌اله. (۱۳۹۱). برآورد شکاف دیجیتال میان شهرستان‌های استان اصفهان و اولویت‌بندی به منظور کاهش آن، پنجمین کنگره بین‌المللی جغرافی‌دانان جهان اسلام، تبریز.
- ۲- افشاری، زهرا و شبانی، ایمان. (۱۳۸۳). بررسی اثر فناوری اطلاعات بر نابرابری جنسیتی (مطالعه مقطعی بین کشوری)، مجله تحقیقات اقتصادی، ش ۶۶ (پاییز)، صص ۲۳-۱.
- ۳- آیت، سیدسعید و اعظمیان، الهه. (۱۳۹۰). تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر توامندسازی زنان روستایی، فصلنامه روستا و توسعه، سال چهاردهم، ش ۳ (پاییز)، صص ۱۵۱-۱۶۴.
- ۴- البدوی، امیر و قبانچی، امیر حسین. (۱۳۸۶). طراحی و ساخت شهر الکترونیکی: مطالعه موردی شهر برویزان، ماهنامه توسعه کاربری فناوری اطلاعات و ارتباطات (تکنما)، سال پنجم، شماره دوم، صص: ۸۷-۸۳.
- ۵- بهاری، نادر، انصاری، منوچهر و سهراپی، بابک. (۱۳۸۹). بررسی نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) در بهبود مدیریت فرهنگی (مطالعه موردی: سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران)، نشریه دانش‌شناسی (علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی و فناوری اطلاعات)، دوره ۳، ش ۱۱، صص: ۱۵-۱.
- ۶- پروانه، بهروز، عامری سیاهویی، حمیدرضا و تقیوی گودرزی، سعید. (۱۳۸۹). گردشگری الکترونیک؛ راهکاری نوین در توسعه کانون‌های شهری استان هرمزگان، فصلنامه جغرافیایی چشم‌انداز زاگرس، سال اول، ش ۲ (زمستان)، صص ۱۰۸-۸۹.
- ۷- پور محمدی، محمدرضا و زالی، نادر. (۱۳۸۸). تحلیل نابرابری‌های منطقه‌ای و آینده نگاری توسعه (نمونه موردی: استان آذربایجان شرقی)، نشریه علمی - پژوهشی جغرافیا و برنامه‌ریزی، سال ۱۵، ش ۳۲، دانشگاه تبریز، صص: ۶۴-۲۹.
- ۸- پور فرج، علیرضا، عیسی‌زاده روشن، یوسف و چراغی، کبری. (۱۳۸۷). فناوری اطلاعات و ارتباطات، صنعت گردشگری، رشد اقتصادی، فصلنامه اقتصاد و تجارت نوین، ش ۱۳ (تابستان)، صص ۶۶-۴۶.
- ۹- ترابی، تقی و حاجی‌حسنی، فرزانه. (۱۳۸۸). تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر یکپارچگی اقتصادی در کشورهای در حال توسعه منتخب، فصلنامه مدل‌سازی اقتصادی، ش ۲ (تابستان)، صص ۱۷۲-۱۵۳.
- ۱۰- تقایی، مسعود و اکبری، محمود. (۱۳۸۹). به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در عرصه‌های آموزشی و پژوهشی (مطالعه موردی: دانشگاه اصفهان)، جامعه‌شناسی کاربردی، سال بیست و یکم، شماره پیاپی ۳۸، ش ۲ (تابستان)، صص ۳۴-۱۹.

- ۱۱- تقوایی، مسعود، باباوسپ، رسول و موسوی، چمران. (۱۳۸۹). تحلیلی بر وضعیت فناوری اطلاعات و ارتباطات و نقش آن در مدیریت و برنامه‌ریزی شهری (مطالعه موردی: شهر نجف‌آباد)، نشریه جغرافیا و برنامه ریزی (دانشگاه تبریز)، سال پانزدهم، ش ۳۱ (بهار)، صص ۴۹-۲۵.
- ۱۲- حاتمی‌نسب، سیدحسن، طالعی‌فر، رضا، عسکری‌نژاد، منیره و دهقانی، علی. (۱۳۹۰). ارزیابی دیدگاه مدیران در خصوص وضعیت شهر الکترونیک (مطالعه موردی: شهر الکترونیک یزد)، فصلنامه کاوش‌های مدیریت بازرگانی، سال سوم، ش ۵ (بهار و تابستان)، صص ۲۶-۱.
- ۱۳- حج فروش، احمد و اورنگی، عبدالمجید. (۱۳۸۳). بررسی نتایج فناوری اطلاعات و ارتباطات در دیبرستان‌های تهران، فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، سال سوم، ش ۹ (پائیز)، صص ۳۱-۱۱.
- ۱۴- حضرتی لیلان، اکرم و خدیوی، اسدالله. (۱۳۸۹). بررسی تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات (شهر الکترونیک) بر ساختار کالبدی شهر از دیدگاه کارکنان منطقه ۱ شهرداری تبریز، فراسوی مدیریت، سال سوم، ش ۱۲، صص ۱۵۷-۱۳۵.
- ۱۵- حکمت‌نیا، حسن و موسوی، میرنجف. (۱۳۸۵). کاربرد مدل در جغرافیا با تأکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای، یزد: انتشارات علم نوین، ۳۲۰ صفحه.
- ۱۶- حنفی‌زاده، پیام، خدابخشی، محسن و حنفی‌زاده، محمدرضا. (۱۳۸۶). استخراج شاخص‌های اصلی اندازه‌گیری فناوری اطلاعات و ارتباطات: ایجاد یک مجموعه یکپارچه غنی از شاخص‌های اصلی فناوری اطلاعات و ارتباطات، فصلنامه علوم مدیریت ایران، سال دوم، ش ۵ (بهار)، صص ۳۳-۱.
- ۱۷- حنفی، یاسین، میرزاپور، سلیمان و کیانی، اکبر. (۱۳۸۶). بررسی شکاف دیجیتالی و تعديل آن در شهرهای الکترونیکی ایران (نمونه موردی: تهران و زابل)، اولین کنفرانس بین‌المللی شهر الکترونیک، مرکز همایش‌های علمی جهاد دانشگاهی، تهران.
- ۱۸- خانعلی‌پور و اجارگاه، سکینه و آقابابایی، حسین. (۱۳۹۰). مدیریت جرم شناختی خطر جرم از منظر فناوری اطلاعات و ارتباطات، فصلنامه دانش انتظامی، سال دوازدهم، ش ۲، صص ۲۵۴-۲۲۱.
- ۱۹- خنجری عالم، امیر و کیانی، اکبر. (۱۳۸۶). بررسی ارتباط شهر الکترونیک با روستای الکترونیک (با تأکید بر تعامل الکترونیکی دوطرفه و هوشمند در ایران)، اولین کنفرانس بین‌المللی شهر الکترونیک، مرکز همایش‌های علمی جهاد دانشگاهی، تهران.
- ۲۰- رسولی‌نژاد، احسان و نوری، مهدی. (۱۳۸۸). اثر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر اشتغال ایران، مجله تحقیقات اقتصادی، ش ۸۹ (زمستان)، صص ۱۰۷-۸۷.
- ۲۱- ریاحی وفا، عباس و هدایتی، محمدرضا. (۱۳۸۵). رتبه بندی و اولویت دهی روستاهای استان تهران جهت تبدیل دفاتر پستی روستایی به دفاتر فناوری اطلاعات و ارتباطات با هدف توسعه روستایی و با استفاده از روش تاکسونومی عددی، فصلنامه روستا و توسعه، سال نهم، ش ۴ (زمستان)، صص ۳۶-۱.
- ۲۲- زنگی‌آبادی، علی و علی‌حسینی، رحمان. (۱۳۸۷). تحلیل فضایی فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشورهای جهان، جغرافیا و مطالعات محیطی، دوره ۱، ش ۱، صص ۶۹-۵۶.

- ۲۳- سلطانی، لیلا، ضرابی، اصغر و علی زنگی آبادی. (۱۳۸۷). بررسی نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در کاهش تقاضای سفرهای شهری (نمونه موردی: شهر اصفهان)، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان (علوم انسانی)، ش ۴، صص ۱-۱۸.
- ۲۴- سیف الدینی، فرانک، حسینی، علی و احسانی فرد، علی اصغر. (۱۳۹۱). برنامه ریزی نوین کاربری اراضی شهری با بهره‌گیری از ICT در ساماندهی شهری، نمونه موردی: شهر سمنان، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال دوازدهم، ش ۲۴ (بهار)، صص ۸۲-۶۵.
- ۲۵- شاه محمدی مهرجردی، مهدی. (۱۳۸۶). کنترل ترافیک، نظم و امنیت الکترونیک، اولین کنفرانس بین‌المللی شهر الکترونیک، مرکز همایش‌های علمی جهاد دانشگاهی، تهران.
- ۲۶- شاه محمدی، غلامرضا، محمدی مقدم، یوسف و عنایتی، علی. (۱۳۸۹). بررسی نقش فناوری اطلاعات در بهبود آموزش دانشگاه علوم انتظامی، مطالعات مدیریت انتظامی، سال پنجم، ش ۲ (تابستان)، صص ۲۵۰-۲۲۸.
- ۲۷- شیرمحمدی، مهدی و شامی، مهدی. (۱۳۸۲). ارائه برنامه ای جهت کاهش شکاف دیجیتالی میان مناطق شهری و روستایی، همایش کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در روستا، پژوهشکده الکترونیک، دانشگاه علم و صنعت ایران، صص: ۳۴۰-۳۳۷.
- ۲۸- شاهیوندی، احمد، وارثی، حمیدرضا و محمدی، محمود. (۱۳۹۱). ارزیابی توزیع فضایی شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات در مناطق چهارده گانه شهرداری اصفهان، فصلنامه علمی پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران، دوره ۲۷، ش ۴، صص ۹۰۶-۸۸۷.
- ۲۹- صالحی، محمد، فلاح، وحید و قصابی، زهرا. (۱۳۸۹). تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر مدیریت تغییر، فصلنامه علمی-پژوهشی تحقیقات مدیریت آموزشی، ش ۵ (پاییز)، صص ۱۱۶-۱۰۵.
- ۳۰- صیدائی، سید اسکندر، دهقانی، امین و هدایتی مقدم، زهرا. (۱۳۸۹). سنجش عملکرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در مطالعه توسعهٔ نواحی روستایی استان اصفهان، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال چهاردهم، ش ۱۷ (تابستان)، صص ۵-۲۴.
- ۳۱- طاهرخانی، مهدی. (۱۳۸۶). کاربرد تکنیک TOPSIS در اولویت‌بندی مکانی استقرار صنایع تبدیلی کشاورزی در مناطق روستایی، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، سال ششم، ش ۳ (پاییز)، صص ۷۳-۵۹.
- ۳۲- عصاری آرانی، عباس و آقایی خوندابی، مجید. (۱۳۸۷). اثر فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) بر رشد اقتصادی کشورهای عضو اوپک (OPEC)، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، سال هشتم، شماره دوم (تابستان)، صص ۸۲-۶۳.
- ۳۳- فتحی، سروش. (۱۳۸۹). رویکرد نظری بر توسعه پایدار روستایی مبتنی بر فن آوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیای انسانی، سال دوم، ش ۲ (بهار)، صص ۶۶-۴۷.
- ۳۴- فتحیان، محمد. (۱۳۸۵). مبانی و مدیریت فناوری اطلاعات، تهران: دانشگاه علم و صنعت ایران، ۵۲۰ صفحه.
- ۳۵- فلکی، مليحه، شعبانعلی فمی، حسین، ایروانی، هوشنگ و موحد محمدی، حمید. (۱۳۸۷). بررسی نگرش کارشناسان ترویج کشاورزی در زمینه به کارگیری فناوری اطلاعات در نظام کشاورزی ایران، علوم و فسون کشاورزی و منابع طبیعی، سال دوازدهم، ش ۴۳ (بهار)، صص ۲۶۵-۲۵۳.

- ۳۶ قاسمی، جواد، نظری، سعیده، قارون، زهراء؛ روحانی، حسین و قلی‌فر، احسان. (۱۳۹۰). عوامل مؤثر بر به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات توسط کارگزاران ترویج کشاورزی استان خراسان رضوی، مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ش ۱، صص ۹۳-۱۰۴.
- ۳۷ کشتگری، منیژه و شاهوران، شهری. (۱۳۸۶). بررسی زیرساخت‌های مورد نیاز جهت انتقال الکترونیکی و جووه از طریق موبایل در شهر الکترونیک، اولین کنفرانس بین‌المللی شهر الکترونیک، مرکز همایش‌های علمی جهاد دانشگاهی، تهران.
- ۳۸ لشکربلوکی، مجتبی و احمدی، مرتضی. (۱۳۸۶). طراحی مدل راهبردی برنامه جامع فناوری اطلاعات شهر تهران با رویکرد توسعه اطلاعاتی، اولین کنفرانس بین‌المللی شهر الکترونیک، مرکز همایش‌های علمی جهاد دانشگاهی، تهران.
- ۳۹ محمودزاده، محمود و اسدی، فرخنده. (۱۳۸۶). اثرات فناوری اطلاعات و ارتباطات بر رشد بهره‌وری نیروی کار در اقتصاد ایران، فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، ش ۴۳، صص ۱۵۳-۱۸۴.
- ۴۰ محمودزاده، محمود و رزاقی، حسین. (۱۳۸۷). اثر سرریز فناوری اطلاعات و ارتباطات بر رشد بهره‌وری کل عوامل تولید در کشورهای در حال توسعه منتخب، فصلنامه اقتصاد و تجارت نوین، ش ۱ (تابستان)، صص ۱-۲۱.
- ۴۱ مرکز آمار ایران، چکیله یافته‌های طرح آمارگیری از کارگاه‌های خدمات تلفن همراه ۱۳۸۷ و چکیله یافته‌های طرح آمارگیری از کاربران اینترنت، ۱۳۸۷. www.amar.org.ir.
- ۴۲ مطلق، معصومه و بهروز نیا، پرستو. (۱۳۸۸). بررسی تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) بر توسعه شهری، مورد: اراک، پژوهشنامه علوم اجتماعی، سال سوم، ش ۲ (تابستان)، صص ۷-۳۸.
- ۴۳ مطیعی لنگرودی، سیدحسن، رضوانی، محمدرضا، فرجی سبکبار، حسنعلی و نعمتی، مرتضی. (۱۳۸۹). تحلیل اثرات اجتماعی و اقتصادی فناوری اطلاعات و ارتباطات روستایی (مطالعه موردی: بخش مرکزی شهرستان گرگان)، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا (انجمن جغرافیای ایران)، سال هشتم، ش ۲۶ (پاییز)، صص ۵۹-۳۳.
- ۴۴ معمارنژاد، عباس و دیزجی، منیره. (۱۳۸۹). اثر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر تورم در کشورهای منتخب، نشریه مدیریت بهره‌وری (فراسوی مدیریت)، سال چهارم، ش ۱۴، صص ۲۱۰-۱۸۳.
- ۴۵ منتظر قائم، مهدی. (۱۳۸۱). دمکراسی دیجیتالی و حکومت الکترونیکی، سیاست و حکومت در عصر تکنولوژی‌های اطلاعاتی و ارتباطی (ICTs)، نامه علوم اجتماعی، ش ۱۹ (بهار و تابستان)، صص ۲۵۹-۲۲۷.
- ۴۶ مؤمنی، همایون، یوسفی، رضا، معافی، سیده خدیجه، بریمانی، ابوالقاسم و نیاز آذری، کیومرث. (۱۳۸۸). تأثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) بر هویت دانشجویان، پژوهشنامه تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، ش ۲۱ (زمستان)، صص ۱۵۲-۱۳۵.
- ۴۷ مؤمنی، مهدی و صابر، الله. (۱۳۸۹). تعیین سطح توسعه یافته‌گی شهر نایین در استان اصفهان، فصلنامه جغرافیایی آمایش محیط، ش ۱۰ (پاییز)، صص ۱۸۰-۱۶۱.
- ۴۸ نوری، مرضیه. (۱۳۸۹). تحلیل شکاف دیجیتالی جغرافیایی بین کشورهای اسلامی، مجموعه مقالات چهارمین کنگره بین‌المللی جغرافیدانان جهان اسلام، زاهدان، ایران، صص ۱-۱۴.

- ۴۹- نیکنامی، مهرداد. (۱۳۸۸). اهداف و راهبردهای کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات به منظور توسعه ترویج کشاورزی ایران، پژوهش‌های ترویج و آموزش کشاورزی، سال دوم، شماره ۴ (زمستان)، صص ۴۱-۵۰.
- ۵۰- وارثی، حمیدرضا، باباوند، رسول و اسلامی پریخانی، صدیف. (۱۳۸۸). بررسی نقش و ضرورت شهرداری الکترونیکی در توسعه پایدار شهری، شهرداری‌ها، سال نهم، ش ۹۷، صص ۱۸-۲۳.
- ۵۱- یزدان‌پناه، همایون و مستأجران، رحیم. (۱۳۸۷). طرح ارزیابی فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری‌ها، فصلنامه مدیریت شهری، ش ۲۲ (زمستان)، صص ۹۹-۱۰۹.
- ۵۲- یعقوبی، نورمحمد. (۱۳۸۹). روتای الکترونیک؛ رهیافت مبتنی بر فناوری اطلاعات در سیاست گذاری مدیریت روتایی، فصلنامه علمی و پژوهشی سیاست علم و فناوری، سال سوم، ش ۲ (زمستان)، صص ۹۵-۱۰۴.
- 53- Kisla, Tarik, Arikān, Y. Deniz and Firat Sarsar (2009), The investigation of the usage of ICT in university lecturers' courses, World Conference on Educational Sciences 2009, pp. 502-507.
- 54- Kubicek, Herbert (2002), The Digital Divide as a challenge for local communities, University of Bremen.
- 55- Patru, M (2002) information and communication technology in education, Unesco, pp. 1-148.
- 56- United Nations (2005); Human Development Report 2005, Published for the United Nations Development Program (UNDP), New York.
- 57- www.amar.org.ir.
- 58- www.I TU. INT.
- 59- Yusuf, M.O. and Onasanya, S.A. (2004), Information and communication technology and technology in tertiary institution. In E.A. Ogunsakin (Ed), Teaching in Tertiary Institutions pp. 67-76.

پیوست

عملیاتی شدن الگوریتم تاپسیس مستلزم طی مراحل و فرایندهایی است که به اجمالیات می‌شود:

گام اول: تشکیل ماتریس اولیه داده‌ها بر اساس n آلتنتاتیو و m شاخص: آلتنتاتیوهای مورد پژوهش ۱۴ شهرستان استان آذربایجان غربی است که مقدار هر کدام از ۲۱ شاخص مورد مطالعه برای آنها محاسبه و در جدول زیر ارایه شده است.

ماتریس پایه شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

	ارومند	اشنو یه	بوکان	پیروانشهر	كتاب	چالدران	خوا	سردشت	سلاماس	شاهین دز	ماکو	مهاباد	میاندوآب	تقدیم
X1	۸۳/۲۹۵	۷۱/۰۵	۷۹/۰۰۷	۷۷/۶۷۰	۷۸/۶۸۷	۵۸/۳۳۹	۷۹/۳۷۸	۶۹/۵۸۹	۷۸/۸۰۵	۷۷/۹۲۸	۸۴/۴۷۰	۸۰/۲۳	۸۶/۷۶۵	۸۶/۲۳۷
X2	۸۷/۸۴۲	۸۶/۹۶۸	۸۶/۴۰۲	۷۷/۸۲۲	۹۰/۶۰۳	۸۶/۰۰۵	۸۹/۴۸۷	۸۸/۱۰۴	۹۰/۱۶۶	۹۰/۹۵۰	۹۱/۸۰۲	۸۸/۶۹۷	۹۱/۴۲۲	۸۶/۰۴۹
X3	۷۱/۱۹	۵۶/۲۰۳	۶۲/۷۲۵	۶۷/۳۹۳	۶۲/۷۷۲	۴۲/۴۴۴	۷۲/۱۴۲	۴۹/۳۹۱	۶۰/۸۰۸	۰۰/۳۴۶	۷۷/۸۲۰	۵۷/۳۸۳	۸۱/۴۲۲	۸۰/۴۱۲
X7	۴۰/۱۳۳	۳۳/۶۲۰	۳۲/۹۰۱	۳۰/۳۶۴	۳۳/۴۷۸	۷۰/۳۷۱	۴۲/۷۷۳	۳۸/۴۷۸	۳۸/۲۴۴	۳۹/۴۹۱	۳۷/۲۲۲	۳۷/۸۲۳	۳۶/۸۱۰	۳۶/۱۸۰
X5	۳۳/۶۸۷	۵۰/۱۹۹	۲۹/۰۵۰	۲۷/۷۷۷	۲۸/۷۰۳	۵۸/۲۶۱	۳۷/۳۰۹	۳۳/۰۴۶	۲۸/۳۸	۳۰/۱۷۶	۲۷/۳۰۱	۳۲/۹۱۸	۳۱/۶۰۱	۳۱/۱۶۱
X6	۶۴/۶۷۳	۱۸/۶۱۹	۳۲/۰۶۶	۲۱/۷۰۶	۱۷/۸۴۳	۱۰/۹۷	۳۲/۲۲۲	۲۴/۱۱	۲۹/۰۷۷	۱۱/۹۳۹	۲۱/۰۲	۳۹/۰۳۹	۲۹/۰۸۲	۲۷/۳۰۴
X7	۱۹/۱۹۳	۱۰/۹۱۷	۱۳/۰۸۸	۸/۳۷۲	۸/۰۸۸	۰/۰۶۷	۱۷/۳۴	۸/۱۰۷	۱۱/۱۸۱	۹/۹۹۰	۹/۳۷۷	۱۷/۰۵۰	۱۰/۰۵۰	۱۷/۱۶۴
X8	۲۰/۱۲۳	۱۸/۶۸۳	۱۷/۰۴۸	۱۱/۷۸۴	۱۳/۰۹۸	۹/۱۱۰	۱۷/۱۰۳	۱۴/۰۰۵	۱۹/۸۳	۱۷/۰۲۱	۱۶/۳۰۴	۲۲/۰۷۱	۱۰/۱۲۷	۱۷/۹۱۰
X9	۳/۲	۲/۰۳۶	۲/۰۵۰	۳/۳۲۸	۱/۳۹۳	۳/۹۶۱	۳/۷۳۰	۱/۱۶۸	۲/۰۰	۱/۹۷۱	۲/۰۰	۳/۶۶۳	۴/۹۲۸	۳/۱۴
X10	۵۰/۴۶۲	۴۳/۱۹۹	۵۶/۷۷	۵۰/۳۵	۵۷/۶۲۱	۲۱/۸۰	۰/۱۷۶	۰/۱۷۲	۰/۱۴۱	۴۷/۶۰۹	۴۷/۷۸۴	۴۰/۱۷۶	۴۷/۷۶۰	۴۷/۱۷۰
X11	۱۰/۶۴۵	۴/۷۱۶	۷/۱۴۱	۴/۴۹۱	۴/۶۶	۱/۲۸۸	۷/۴۸۷	۴/۱۹۳	۷/۰۲۵	۴/۶۴۴	۴/۰۱۲	۸/۰۳۳	۴/۷۴۲	۷/۱۶۷
X12	۵۶/۳۲۲	۴۰/۸۸۱	۵۸/۰۵۶	۶/۰۳۱۶	۶/۰۱۰۲	۳۷/۴۱۹	۵۰/۰۸۹	۵۶/۳۰۹	۵۳/۸۸۹	۵۳/۸۹۶	۵۳/۳۶۹	۵۱/۸۹۴	۵۶/۱۸۹	۴۷/۶۶
X13	۱۴/۱۰۷	۸/۳۸۹	۹/۳۹۴	۷/۰۴۸	۷/۸۲۹	۳/۴۱۱	۹/۸۸	۷/۱۲۳	۱/۰۶۹	۸/۳۵۶	۸/۷۸۷	۱۱/۴۰	۸/۱۳۷۳	۸/۰۵۹
X14	۳/۶۰۹	۱/۶۱۷	۲/۹۶	۱/۱۷۵۰	-۰/۹۰۲	-	۷/۱۴۶	۲/۱۷۲	۲/۰۵۷	۲/۱۷۶	۱/۸۰	۱/۱۰۳	۱/۴۰۲	۲/۱۱۳
X15	۱/۱۴۱	-۰/۲۸۸	-۰/۰۷۸	-۰/۰۷۸	-۰/۱۳۲	-	-۰/۸۰	-۰/۴۴	-۰/۶۴۷	-۰/۷۶۷	-۰/۷۶۱	-۰/۰۶۳	-۰/۰۶۳	-۰/۰۶۳
X16	۹/۱۱۱	۹/۰۹۹	۹/۰۸۳	۸/۰۰۵۱	۸/۰۷۳	۱/۰۷۷	۸/۷۲۸	۸/۰۱۳	۸/۰۹۶	۸/۷۲۵	۸/۰۷۱	۹/۰۱۲۲	۸/۸۱۶	۹/۰۱۳۶
X17	۱/۱۶۷	۲/۳۲۱	۲/۳۶۲	۵/۰۳۰۸	۲/۰۴۳	۳/۰۴۷	-۰/۲۲۶	۱/۱۲۸۷	۴/۰۱۷	۳/۱۸۴۲	۳/۱۸۴۱	۱/۱۳۶	۲/۲۲۲	-
X18	۲/۶۰۶	۲/۶۰۶	۲/۷۶۴	۳/۳۲۸	۲/۰۴۲	۰/۱۷۱	۱/۰۰۱	۲/۰۳۹	۱/۱۹۰۲	۲/۰۱۷	۳/۱۷۳	۲/۱۱۴۹	۳/۱۱۴	۲/۱۱۴۹
X19	۱/۱۷۱	۳/۴۶۸	-۰/۳۶۳	۶/۹۹۲	۱/۱۱۰	۶/۱۳۴	-۰/۷۰۷	۷/۷۲۰	۳/۰۵۹	۲/۱۲۱۸	۳/۱۶۰	۱/۱۷۶۱	-۰/۰۸۹	۰/۶
X20	۱۲/۴۰۷	۱۲/۰	۲۳/۸۰۸	۱۰	۲۷/۱۸۴	۱/۱۷۶	۲/۱۳۴	۱۴/۹۳۰	۱۶/۲۱۶	۱۶/۱۷۰	۹/۷۰۹	۱۶/۰۷۷	۲۶/۳۴	۲۱/۱۹
X21	۳/۰۱۷	۳/۰	۸/۹۳۲	۵/۰۶۸	۷/۳۲۴	۱/۰۲۶	۵/۷۷۷	۸/۳۴۶	۳/۲	۵/۰۰۷	۳/۱۲	۵/۱۳۶۲	۴/۴۰۷	۶/۷۴۹

منبع: شاخص سازی نگارنده‌گان بر اساس سالنامه آماری آذربایجان غربی در سال ۱۳۸۷

گام دوم: استاندارد نمودن داده‌ها و تشکیل ماتریس استاندارد (بی مقیاس):

از آنجایی که هر معیار واحد اندازه گیری خاص خود را دارد و مقادیر تعلق گرفته به شاخص‌های مورد بررسی دارای یک واحد مشخص نیستند، باید این اختلاف در مقیاس‌ها از بین برده شوند و تمامی مقادیر به ارقامی بدون بعد تبدیل شوند تا بتوان محاسبات ریاضی و مقایسه شاخص‌ها را به سهولت انجام داد؛ لذا از طریق رابطه زیر اقدام به استاندارد نمودن داده‌ها و تشکیل ماتریس استاندارد (بی مقیاس) شده است.

$$R_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m a_{ij}^2}}$$

حالت ایده‌آل مثبت شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

شاخص	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11
ایده‌آل مثبت	.۰/۲۳۹۶۲	.۰/۰۹۰۷۶	.۰/۰۱۰۱۷۸	.۰/۰۳۱۹۴۸	.۰/۰۳۰۵۸۸	.۰/۰۴۸۳۸۲	.۰/۰۳۸۲۷۸	.۰/۰۱۸۲۰۵	.۰/۰۱۶۷۱۳	.۰/۰۰۲۵۸	.۰/۰۴۱۵۲
شاخص	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	
ایده‌آل مثبت	.۰/۰۰۱۰۱۷	.۰/۰۲۳۱۴۶	.۰/۰۰۱۸۹	.۰/۰۲۴۵۳۱	.۰/۰۲۰۴۶۷	.۰/۰۰۹۷۱۱	.۰/۰۱۲۰۳۸	.۰/۰۰۶۷۴۴	.۰/۰۰۲۴۵۷۰	.۰/۰۲۰۹۷۴	

بدترین حالت برای هر شاخص نیز کمترین مقدار هر شاخص در میان شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

$$A^- = \left\{ \min V_{ij} \mid j \in J \right\}, \left\{ \max V_{ij} \mid j \in J' \right\} i = 1, 2, \dots, m = \left\{ v_1^-, v_2^-, \dots, v_j^-, \dots, v_n^- \right\}$$

حالت ایده‌آل منفی شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرستان‌های استان آذربایجان غربی

شاخص	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11
ایده‌آل منفی	.۰/۰۱۶۱۱۱	.۰/۰۰۷۰۸۲	.۰/۰۰۰۰۰۸	.۰/۰۱۴۰۱۲	.۰/۰۱۵۳۵۶	.۰/۰۰۸۹۳۲	.۰/۰۱۱۹۲	.۰/۰۰۶۵۹۵	.۰/۰۰۴۷۲۳	.۰/۰۰۰۹۸۶	.۰/۰۰۵۳۴۲
شاخص	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	
ایده‌آل منفی	.۰/۰۰۹۴۱	.۰/۰۰۰۵۷۶	.	.	.۰/۰۱۵۶۷۵	.۰/۰۰۱۶۷۹	.۰/۰۰۳۶۱۱	.۰/۰۰۰۳۳۱	.۰/۰۰۱۲۶۶	.۰/۰۰۲۴۰۹	

گام پنجم: محاسبه جدایی (فاصله) گزینه‌ها از بهترین وضعیت (S_i^+) و بدترین وضعیت (S_i^-):

پس از مشخص شدن بهترین و بدترین وضعیت هر شاخص، اندازه جدایی و فاصله هر شهرستان از بهترین و بدترین حالات را می‌توان با استفاده از روش فواصل اقلیدسی و به شکل زیر محاسبه کرد:

$$S_i^+ = \text{فاصله گزینه ام از ایده‌آل مثبت} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^+)^2}; i = 1, 2, \dots, m$$

میزان جدایی (فاصله) شهرستان‌های آذربایجان غربی از بهترین وضعیت موجود در شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات

شاخص	ارومیه	اشنویه	بوکان	پیرانشهر	تکاب	چالدران	خوی
وزن	.۰/۰۲۹۸۴۹۲۶	.۰/۰۶۲۱۵۶۲۸	.۰/۰۴۷۲۴۶۳۵۵	.۰/۰۰۵۹۲۴۸۹۱	.۰/۰۶۲۱۷۷۰۰۱۶	.۰/۰۲۴۹۲۰۹۱	.۰/۰۴۳۹۷۸۱۱
شاخص	سردشت	سلماش	شاهین دز	ماکو	مهاباد	میاندوآب	نقده
وزن	.۰/۰۵۸۲۱۳۳۲	.۰/۰۴۹۲۸۰۶۶۷	.۰/۰۶۱۱۳۴۵۸	.۰/۰۶۰۲۳۸۶۴۷	.۰/۰۳۷۳۵۷۹۴	.۰/۰۵۰۹۴۷۱۲	.۰/۰۴۴۷۲۵۰۸۴۶

$$S_i^- = \text{فاصله گزینه ام از ایده‌آل منفی} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^-)^2}; i = 1, 2, \dots, m$$

میزان جدایی (فاصله) شهرستان‌های آذربایجان شرقی از بدترین وضعیت موجود در

شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات

شاخص	ارومیه	اشنویه	بوکان	پیرانشهر	تکاب	چالدران	خوی
وزن	.۰/۰۷۱۶۰۵۰۹۶	.۰/۰۲۰۹۷۹۶۱۳	.۰/۰۴۹۳۰۷۱۱	.۰/۰۲۹۷۷۱۹۸۴	.۰/۰۳۳۵۰۲۳۵۱	.۰/۰۳۰۰۹۶۳۵	.۰/۰۴۳۱۳۲۲۷
شاخص	سردشت	سلماش	شاهین دز	ماکو	مهاباد	میاندوآب	نقده
وزن	.۰/۰۳۰۶۰۵۰۹۸	.۰/۰۳۷۷۰۰۶۶۸	.۰/۰۳۷۳۷۱۳۹	.۰/۰۲۶۶۲۰۰۴۲	.۰/۰۵۰۱۴۹۰۸	.۰/۰۴۰۰۵۰۵۰۹۱	.۰/۰۴۰۷۸۶۶۹

گام ششم: محاسبه نزدیکی نسبی گزینه i (Ai) به وضعیت ایده‌آل

پس از محاسبه میزان فاصله شهرستان‌ها از بهترین و بدترین وضعیت، قدم آخر محاسبه نزدیکی نسبی شهرستان‌ها به وضعیت ایده‌آل و به عبارتی دیگر، امتیاز نهایی شهرستان‌ها از لحاظ توسعه یافتنی در بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات است که این میزان عددی بین صفر و یک خواهد بود و با استفاده از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$CL_i^+ = \frac{S_i^-}{S_i^+ + S_i^-}; 0 \leq SL_i^+ \leq 1; i = 1, 2, \dots, m$$

منابع بخش پیوست

- ۱- بیورانی، حسین و غفران، علی. (۱۳۸۸). تبیین و به کارگیری مدل تصمیم گیری چند معیاره TOPSIS برای رتبه بندی مناطق مختلف شهری از منظر جرم و بزه کاری، کارآگاه، سال دوم، دوره دوم، ش ۸ (پاییز)، صص ۱۵۰-۱۳۱.
- ۲- صراف، حسن و نجمی، محمدرضا. (۱۳۸۳). معرفی الگویی روشنمند جهت ارزیابی گزینه‌های تعیین کیفیت اقلام، اولین کنفرانس ملی لجستیک و زنجیره تأمین، تهران، انجمن لجستیک ایران (۲۶ و ۲۷ بهمن)، صص ۱۵-۱.
- ۳- ملک‌زاده، غلامرضا. (۱۳۸۷). ارزیابی و رتبه‌بندی سطح فناوری شش شاخه صنعتی منتخب استان خراسان با استفاده از روش TOPSIS، مجله علمی-پژوهشی دانش و توسعه، سال پانزدهم، ش ۲۲ (بهار)، صص ۱۵۰-۱۳۳.
- ۴- موسوی، میرنجف و حکمت‌نیا، حسن. (۱۳۸۴). تحلیل عاملی و تلفیق شاخص‌ها در تعیین عوامل مؤثر بر توسعه انسانی نواحی ایران، مجله جغرافیا و توسعه، دوره ۳، ش پاییز ۶ (پاییز و زمستان)، صص ۷۰-۵۵.
- ۵- مهرگان، محمدرضا. (۱۳۸۶). مدل‌های تصمیم گیری با چندین هدف، تهران، انتشارات دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
- ۶- میان‌آبادی، حجت و افشار، عباس. (۱۳۸۷). تصمیم گیری چند شاخصه در رتبه‌بندی طرح‌های تأمین آب شهری، آب و فاضلاب، ش ۶۶، (تابستان)، صص ۴۵-۳۴.

